

सेतुव

सेनाप

सेवं

चतुर्दशखरो योऽसौ सेतुरीकारसंज्ञकः ।
 स चानुस्वारचन्द्राभ्यां शृङ्गाणां सेतुरुच्यते ॥
 निःसेतुश्च यथा तोयं क्षणाच्चिन्नं प्रसर्पति ।
 मन्त्रस्तथैव निःसेतुः क्षणात् चरति यज्वनाम् ॥
 तस्मात् सर्वेषु मन्त्रेषु चतुर्वर्णा द्विजादयः ।
 पार्श्वयोः सेतुमादाय जपकर्म समारभेत् ॥
 शृङ्गाणामादिसेतुर्वा द्विसेतुर्वा यथेच्छतः ।
 हे सेतु वः समाख्याताः सर्वदेव द्विजातयः ॥”
 इति कालिकापुराणे ५५ अध्यायः ॥
 सेतुकः पुं, (सेतुरिव । स्वार्थे कन् ।) वरुणहन्तः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 सेतुबन्धः पुं, (सेतोर्बन्धः ।) लङ्कागमनार्थं श्रीराम-
 कृतसमुद्रबन्धनसेतुः । तत्पर्यायः । समुद्राकः २ ।
 इति जटाधरः ॥ तद्विवरणं यथा,—
 “ततोऽब्रवीद्रघुश्रेष्ठं सागरो विनयान्वितः ।
 नलः सेतुं करोत्वस्मिन् जले मे विश्वकर्मणः ॥
 सतो धीमान् समर्थोऽस्मिन् कार्यं लब्धवरो
 हरिः ।
 कीर्त्तिं गायन्तु ते लोकाः सर्वलोकमलापहाम् ॥
 इत्युक्त्वा राघवं नत्वा ययौ सिन्धुरदृश्यताम् ।
 ततोऽरामस्तु सुग्रीवलक्ष्मणाभ्यां समन्वितः ।
 नलमाज्ञापयच्छेघ्रं वानरैः सेतुबन्धने ॥
 ततोऽतिवृष्टः प्रवगेन्द्रयथै-
 र्महानगेन्द्रप्रतिमैर्युतो नलः ।
 बबन्ध सेतुं शतयोजनायतं
 सुविस्तरं पर्वतपादपैर्दृढम् ॥”
 इति श्रीमद्भ्यात्मरामायणे लङ्काकाण्डे ३५ः ॥
 “सेतुमारभ्यमाणस्तु तत्र रामश्चरं शिवम् ।
 मङ्गल्यनियतो गत्वा पुरो वाराणसो नरः ॥
 आनाथ गङ्गासलिलं रामशमभिपिष्य च ।
 चिन्मा समुद्रे तद्धारि ब्रह्मा प्राप्तिवसंशयः ॥
 कृतानि प्रथमेनाङ्गा योजनानां चतुर्दश ।
 द्वितीयेन तथा चाङ्गा योजनानां च विंशतिः ॥
 तृतीयेन तथा चाङ्गा योजनानां कांशंशतिः ।
 चतुर्थेन तथा चाङ्गा द्वाविंशति तथा कृतम् ॥
 पञ्चमेन त्रयोविंशयोजनानां समन्ततः ।
 बबन्ध सागरे सेतुं नलो वानरसत्तमः ॥
 तेनैव जग्मुः कपयो योजनानां शतं द्रुतम् ।
 असंख्याताः सुविलाद्रिं रुरुहुः प्रवगोत्तमाः ॥
 आरुह्य मार्गं रामो लक्ष्मणाप्यङ्गदं तथा ।
 दिदृक्षु राघवो लङ्कां नानाचित्रध्वजाकुलाम् ॥”
 इति तत्रैव ४ अध्यायः ॥
 (चित्रादेरालिबन्धनम् । यथा, महाभारते ।
 ७ । ८४ । २ ।
 “गतोदके सेतुबन्धो यादृक् तादृगयं तव ।
 विलाप्री निष्कलो राजन् मा शुवा भरतपंभम् ॥”
 सेतुमदी, [न] पुं, (सेतुं भिनत्तोति । भिद +
 णिनिः ।) दन्तोद्भूतः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 सेतुवधः पुं, (सेतुनामको वधः ।) वरुणहन्तः ।
 इति शब्दमाला राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य
 पर्याया यथा, वैयकरत्रयमालायाम् ।
 “वरुणस्ति त्रयोऽक्ष सेतुवधोऽभ्यासं पतिः ॥”)

सेवं, स्त्री, (सीयतेऽनेनेति । पिञ् बन्धने +
 “दाक्षौशसयुज्येति ।” ३ । २ । १८२ । इति
 ङ्ङ् ।) निगडः । इति सिद्धान्तकीमुदी ॥ वेङ्गो
 इति भाषा ॥
 सेना, स्त्री, चतुर्विंशतिहस्तार्हमातृणां तृतीया
 माता । इति हेमचन्द्रः ॥ इनेन प्रभुणा सह
 वर्त्तते या । (यद्वा, सिनोति शत्रुमिति । पिञ्
 बन्धने + “कृहजुषीति ।” उणा० ३ । १० ।
 इति नः । स च निट् । टाप् ।) चतुरङ्गबलम् ।
 फौज इति पारस्यभाषा । (यथा, रघुः । १ । १८ ।
 “सेनापरिच्छदस्तस्य हयमेवार्थसाधनम् ।
 शास्त्रेष्वकुण्ठिता बुद्धिर्मूर्खी धनुषि चातताम् ॥”)
 तत्पर्यायः । ध्वजिनो २ वाहिनो ३ पूतना ४
 अनीकिनो ५ चमूः ६ वरुधिनो ७ बलम् ८
 सैन्यम् ९ चक्रम् १० अनौकम् ११ । इत्य-
 मरः । २ । ८ । ७८ ॥ वाहना १२ पूतना १३
 गुल्मिनो १४ वरचक्षुः १५ । इति शब्दरत्नावली ॥
 केचित्तु ध्वजिन्यादि सप्तकं सेनायाम् । बलादि
 चतुष्कं सेनाङ्गे इत्याहुः । अतएव ध्वजिन्यादि
 सप्तकं सामान्यं न सेनायाम् । बलादि चतुष्कन्तु
 सामान्यं न सेनायां सेनाङ्गे च इति मतम् ॥
 इति भरतः ॥
 सेनाङ्गः, स्त्री, (सेनाया अङ्गम् ।) हस्त्यश्वरथ-
 पदातीनां समूहः । यथा,—
 “हस्त्यश्वरथपदातं सेनाङ्गं स्याच्च चटयम् ॥”
 इत्यमरः । २ । ८ । ३३ ॥
 (यथा, बृहत्संहितायाम् । ११ । ४२ ।
 “सेनाङ्गेषु नृपाणां गृह्यतः कुशलेषु चापि
 देशानाम् ॥”)
 सेनाचरः, त्रि, (सेनायां चरतीति । चर +
 “भिच्चासेनादायिषु ।” ३ । २ । १७० । इति टाः ।
 सैन्यानुगामो । सेनया सह गन्ता । इति
 केचित् ॥ (यथा, महाभारते । १ । १३० । १४ ।
 “मृगयाचरतो राज्ञः शान्तनोश्च यदृच्छया ।
 कथित् सेनाचरोऽरथे मिथुनं तदपश्यत ॥”)
 सेनानीः, पुं, (सेनां नयतीति । नी + “सत्सृजि-
 र्घेति ।” ३ । २ । ६१ । इति क्तिप् ।) कार्त्तिकेयः ।
 इत्यमरः । १ । १४२ ॥ (यथा, रघुः । २ । ३७ ।
 “अथैनमद्रे स्तनया शुशोच
 सेनान्धमालीढमिवासुरास्त्रैः ॥”)
 वाहिनोपतिः । इति चाभरः । २ । ८ । ६२ ॥
 (यथा, महाभारते । ४ । २ । ६ ।
 “स तु कामान्जितसप्तः सुदृष्ट्यामभिगम्य वै ।
 प्रहसन्निव सेनानीरिदं वचनमब्रवीत् ॥”)
 सेनापतिः, पुं, (सेनायाः पतिः ।) कार्त्तिकेयः ।
 (कचित् वा चालिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, महा-
 निर्व्याणतन्त्रे १ । १४ ।
 “किमुच्यते महाप्राज्ञे कथ्यतां प्राणवज्रम् ।
 यदकथं गणेशेऽपि स्कन्दे सेनापतः पतिः ॥”)
 अनौकाधिपतिः । इति मेदिनी ॥ अस्य
 पर्यायः । सेनानीः २ वाहिनोपतिः ३ । इत्य-
 मरः । २ । ८ । ६२ ॥ सेनापतिलक्षणं यथा,—

“कुलीनः शीलसम्पन्नो धनुर्वेदविशारदः ।
 हस्तिशिखाश्वशिलासु कुशलः शस्त्रभाषणः ॥
 निमित्ते शत्रुकुञ्जाने वेत्ता चैव चिकित्सिते ।
 कृतज्ञः कर्मणां शूरस्तथा क्लेशसहो ऋजुः ॥
 व्युहृतस्त्वविधानज्ञः फल्गुसारविशेषवित् ।
 राज्ञा सेनापिः कार्यो ब्राह्मणः क्षत्रियो-
 ऽथवा ॥”
 इति मातृस्ये राजधर्मः । २१५ । ८—१० ॥
 सेनापतौ वर्णनीयानि यथा,—
 “सेनापतिर्जितावासः स्वामिभक्तः सुधीरभीः ।
 अभ्यासौ वाहने शस्त्रे शास्त्रे च विजयी रणे ॥”
 इति कविकल्पलतायाम् १ स्तवके वर्णस्थिति-
 नाम ३ कुसुमम् ॥
 सेनामुखः, स्त्री, (सेनाया मुखम् ।) पतिवयः । स तु
 सेनासङ्घाविशेषः । तद्वयथा । इस्ती ३ रथः ३
 अश्वः ८ पदातिः १५ समुदायेन त्रिंशत् ३० ।
 इत्यमरः । २ । ८ । ८१ ॥ (यथा च महा-
 भारते । १ । २ । १८ ।
 “एकौ रथो गजश्चैको नराः पञ्च पदातयः ।
 त्रयश्च तुरगास्तुजैः पत्तिरित्यभिधीयते ॥
 पत्तिन्तु त्रिगुणमितामाहुः सेनामुखं बुधाः ॥”)
 पुरहारसंमुखहस्तपथः । इति केचित् ॥
 सेनारक्षः, पुं, (सेनां रक्षतीति । रक्ष + ण ॥)
 सेनारक्षकप्रहरिकादिः । तत्पर्यायः । सेनिकः २
 इत्यमरः । २ । ८ । ६१ ॥
 सेफः, पुं, शेफः । इति जटाधरः ॥
 सेमन्तो, स्त्री, पुष्पविशेषः । सेजती इति भाषा ।
 यथा, नारसिंह ५२ अध्याये ।
 “चम्पकानां पुष्पशतादशोकं पुष्पमुत्तमम् ।
 अशोकानां सहस्रादि सेमन्तो पुष्पमुत्तमम् ॥”
 सेराहः, पुं, पौयूषवर्णाश्वः । स तु दुग्धवच्छेतवर्णः
 इति हेमचन्द्रः ॥
 सेरुः, त्रि, (पिञ् बन्धने + “दाघेटमिश्रदसदो
 रुः ।” ३ । २ । १५८ । इति रुः ।) बन्धन-
 कर्त्ता । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥
 सेल, ऋ चालगथोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (श्वा०
 पर०-सक० सेट् ।) ऋ, असिसेलत् । इति
 दुर्गादासः ॥
 सेलुः, पुं, शेलुहन्तः । स तु श्लेषातकः । इति
 भरतहिरूपकोषः ॥
 सेव, ज ड ऋ सेवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (श्वा०-
 उभ०-आत्म०-च-सक०-सेट् ।) ज, सेवति
 सेवते । ड, सेवते । ऋ, असिसेवत् । सेवनं
 आराधनं उपभोगः आश्रयणञ्च । विष्णुं सेवते ।
 सुखं सेवते । तीर्थं सेवते साधुः । अन्ये त्वस्मात्
 परस्मैपदमन्यमानाः । नौचं समृद्धमपि सेवति
 नीच एव । स्वाधीने विभवेऽप्यहो नरपतिं
 सेवन्ति किं मानिनः ॥ इत्यादौ गणकृतानित्य-
 त्वमाहुः । इति दुर्गादासः ॥
 सेवं, स्त्री, (सेव्यते यदिदति । सेव + ञ् ।) सेवि-
 फलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्यायो
 गुणाश्च यथा,—